

melsen i § 78 har forekommet Ministeriet at være altfor overdreven streng i Forhold til Bestaffenheden af de heromhandlede Forseelser, og man har derfor fundet overveiende Betænkelse ved at optage den. Hvad endelig angaar § 80, hvis Forrifter ere beregnede paa at skulle gjælde ogsaa for Fiskeri udenfor Søterritoriet, da ville de i samme omhandlede Nordener, forsaavidt de begaaes indenfor Søterritoriet og efter deres Bestaffenhed fortjene Straf, vistnok i Regelen kunne belægges med Straf i Henhold enten til Bestemmelserne i denne Lovs § 2 jfr. § 51 eller til andre Bestemmelser i vor Lovgivning, og om i nærværende Lov at fastsætte Straf for Handlinger, begaaede udenfor Søterritoriet, vil

der allerede i Medfør af, hvad man tidligere har ytret om Lovens Omraade, ikke kunne være Spørgsmaal; saadanne Straffebestemmelser maatte formentlig ogsaa kræve traktatmæssige Overenskomster som deres Forudsætning. Med Hensyn til Paragrafens andet og tredie Stykke skal man indskrænke sig til den Bemærkning, at det ikke synes her at være Stedet til at gjøre Begyndelsen med Juryinstitutionen, og at det isørigt ikke turde have nogen Banfælgelighed paa regelmæssig Maade at tilveiebringe de fornødne Oplysninger til Afgjørelse af, hvorvidt det paaflagede Faktum maatte indeholde noget Brud paa god Orden eller nogen Overtrædelse af vedtægtsmæssige Bestemmelser.